

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/136/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117213104
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6117213104.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovej ako členiek senátu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom AK Mýtna 48, P. O. Box 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: F. G., nar. XX. O. XXXX, E. XXXX/X, XXX XX R. R., o zaplatenie 112,-Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 9Csp/107/2017-48 zo dňa 26.01.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol (prvá výroková veta). Druhou výrokovou vetou rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

1.1 Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že pôvodný žalobca (Consumer Finance Holding, a.s.) sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 112,-Eur s príslušenstvom, ako plnenia zo zmluvy o pôžičke zo dňa 04.09.2013. Súd prvej inštancie uznesením pripustil, aby do konania na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., po zmene obchodného mena od 17.02.2018 Intrum Slovakia s.r.o., na základe zmluvy o postúpení pohľadávky.

1.2 Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že žalovaný s právnym predchodcom žalobcu uzatvoril zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu bola poskytnutá pôžička v sume 126,-Eur, ktorú sa zaviazal uhrádzať v mesačných splátkach po 14,-Eur. Uhradil však len sumu 14,-Eur. Žalobca uviedol, že vzhľadom k tomu, že nedošlo k úhrade dlžných splátok, žalobca zosplatnil dlh ku dňu 09.06.2016, úrok z omeškania požadoval od 20.06.2014. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že je na invalidnom dôchodku a nemá z čoho platiť, nakoľko má veľa dlžôb. Z listinných dôkazov okresný súd zistil, že zmluvu podpísal žalovaný dňa 04.09.2013 s dojednanými mesačnými splátkami v sume 7,-Eur, počnúc dňom 23.11.2013. Z predžalobnej upomienky pritom vyplýva, že k predčasnej splatnosti došlo z dôvodu neuhradenia splátky splatnej v mesiaci marec 2014, žaloba bola podaná dňa 15.05.2017.

1.3 S poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, účinného v čase rozhodovania okresného súdu, na § 101 a 103 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie uzavrel, že malo dôjsť k predčasnej splatnosti pre neuhradenie splátky v mesiaci marec 2017 (pozn. odvolacieho súdu, správne malo byť uvedené 2014) a 3-ročná všeobecná premlčacia doba uplynula v marci 2017. Súd prvej inštancie tak konštatoval, že žaloba bola podaná po 3-ročnej všeobecnej premlčacej lehote, z úradnej povinnosti prihliadol k márnemu uplynutiu premlčacej doby a žalobu zamietol.

1.4 Súd prvej inštancie v spore úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil, ani mu trovy konania nevznikli.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca včas odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd postupom podľa § 388 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) rozsudok okresného súdu zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 98,-Eur, úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy vo výške 98,-Eur od 20.06.2014 do zaplatenia a k náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom. Navrhol tiež, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie sumy 14,-Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 14,-Eur od 20.06.2014 do zaplatenia zastavil.

2.1 Žalobca v podanom odvolaní namietal, že pokiaľ okresný súd žalobu zamietol z dôvodu uplynutia 3-ročnej premlčacej doby, je rozhodnutie okresného súdu nesprávne. V danom prípade za počiatok plynutia premlčacej doby uplatneného nároku okresný súd určil splatnosť splátky splatnej dňa 20.03.2014, prvej riadne a včas neuhradenej úverovej splátky. S poukazom na ustanovenie § 103 a § 565 Občianskeho zákonníka tvrdil, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak veriteľ toto právo nevyužije, splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Ak by súd prvej inštancie správne právne posúdil premlčanie pohľadávky, aplikoval by ustanovenie § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka na posúdenie premlčania splátok splatných do zosplatenia celého úveru. K premlčaniu podľa citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka by podliehali splátky splatné 20.03.2014 a 20.04.2014. Premlčanie neuhradenej úverovej splátky splatnej dňa 20.05.2014 (vzhľadom na začatie sporu dňa 15.05.2017) by posúdil podľa § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka a premlčanie zosplateného celého úveru, pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.06.2014 a nasledujúcich, by posúdil podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka. Správne by tak mal za preukázané, že premlčané sú len splátky splatné od 20.03.2014 do 20.04.2014 v celkovej sume 14,-Eur.

2.2 Žalobca tiež namietal, že právny predchodca žalobcu úver zosplatil ku dňu 19.06.2014 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.05.2014, žaloba bola súdu doručená dňa 15.05.2017, a teda nezaplatená splátka úveru splatná dňa 20.05.2014 a časť zosplateného úveru pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.06.2014 premlčaná nie je, nárok bol na súde uplatnený v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby, ktorá pre predčasne zosplatenú časť úveru začala plynúť od 21.06.2014. Pokiaľ súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, toto neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby, z uvedeného ustanovenia vyplýva len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Obmedzenie veriteľa, v zmysle ktorého môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok až po uplynutí 3 mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky, nemá žiaden vplyv na plynutie premlčacej doby. Rozhodnutím súdu prvej inštancie by došlo v rozpore so zákonom k posunutiu začatia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. V tomto smere poukázal na právny názor uvedený v uznesení Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 17Co/228/2016.

2.3 Žalobca v podanom odvolaní navrhol odvolaciemu súdu, aby konanie v časti uplatneného nároku na zaplatenie dvoch úverových splátok splatných dňa 20.03.2014 v sume 7,-Eur a dňa 20.04.2014 v sume 7,-Eur zastavil z dôvodu ich premlčania.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu napriek výzve súdu prvej inštancie písomne nevyjadril.

4. Ďalšie relevantné vyjadrenie vo veci samej podané nebolo.

5. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 písm. b) a c) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V zmysle § 389 ods. 1 písm. b), písm. c) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom a ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

7. Preskúmaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca podal žalobu dňa 15.05.2017. Okresný súd správne vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe (§ 167 ods. 2 C.s.p. - čl. 39 spisu). Žalovaný sa vo veci samej písomne nevyjadril. Súd prvej inštancie vec prejednal na pojednávaní dňa 26.01.2018, v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní vopred ospravedlnili. Vo vzťahu k uplatnenému nároku žalovaný na pojednávaní uviedol, že „je pravdou, že som podpísal zmluvu o pôžičke. Vo vzťahu k žalobe však s touto nesúhlasím. Som na invalidnom dôchodku, nemám z čoho platiť, mám veľa dlžôb“. Následne po vyhlásení dokazovania za skončené súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu žalobcu zamietol.

7.1 Z vyššie uvedeného vyplýva, že námietka premlčania stranou sporu (žalovaným), vznesená nebola. Okresný súd postupoval podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom ku dňu termínu pojednávania, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

7.2 Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom sp.zn. PL. ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018 vyslovil, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/>> o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V Zbierke zákonov pod č. 271/2018 bol dňa 27.09.2018 zverejnený Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci Ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

7.3 Odvolací súd tak zistil, že ustanovenie zákona (§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z.), ktoré aplikoval súd prvej inštancie a ktoré by musel aplikovať v rámci svojho rozhodovania aj odvolací súd, nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, čo vyslovila najvyššia súdna autorita ústavou povolaná na rozhodovanie o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom (Čl. 125 ods. 1 písm.a/ Ústavy Slovenskej republiky).

8. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozhodoval na základe platného a účinného ustanovenia zákona v čase vyhlásenia rozhodnutia (26.01.2018). Nakoľko však nesúlad citovaného ustanovenia zákona bol následne (07.02.2018) vyslovený ústavným súdom, nemohla táto skutočnosť ostať bez povšimnutia v rámci odvolacieho konania. Uvedená skutočnosť bola dôvodom pre postup podľa § 389 C.s.p.. Postup okresného súdu, ktorý aplikoval ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. sa vo svetle vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky javí nesprávny. Nakoľko súd prvej inštancie sa po zistení premlčania uplatneného nároku jeho dôvodnosťou nezaoberal z hmotnoprávneho hľadiska, nebolo možné vytykaný nedostatok napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Odvolací súd nemal inú možnosť, ako rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b) C.s.p.), a vrátiť mu vec na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

8.1 V konaní, ktoré bude nasledovať po zrušení napadnutého rozsudku, okresný súd s ohľadom na vyslovený názor odvolacieho súdu vec vecne prejedná. V rozhodnutí vo veci samej rozhodne aj o čiastočnom späťvzati žaloby (§ 145 ods. 2 C.s.p.), tak ako je čiastočné späťvzatie obsiahnuté v podanom odvolaní.

9. V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude postupovať v naznačenom smere; vo veci opätovne rozhodne a to aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).